

ser findes for det kommende Skatteaar 1925—26. Men da Københavns Magistrat derefter i Henhold til Beslutning af Kommunalbestyrelsen har anmodet Indenrigsministeriet om at medvirke til, at der søges Lovhjemmel for, at de Bestemmelser, der hidtil har været gældende, forlænges, og efter at Frederiksberg Kommunalbestyrelse ogsaa har fremsat Ønske om at bibeholde den nuværende Ordning for Frederiksberg Kommunes Vedkommende — dog med den Ændring, at Børnefradraget forhøjes fra 400 Kr. til 500 Kr. —, er Lovforslaget blevet fremsat i den Skikkelse, som det ønskedes af Københavns Kommunalbestyrelse, idet Indenrigsministeriet har den Opfattelse, at det er bedst at bibeholde den hidtil gældende fælles Ordning for København og Frederiksberg.

Lovforslagets §§ 2 og 3 er af rent praktisk Karakter, men ogsaa for disse Bestemmelser er der gjort udførligt Rede i Bemærkningerne, saaledes at jeg ikke behøver her nærmere at omtale dem.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og haaber, det maa faa en hurtig Gang gennem Tinget og blive vedtaget, som det her foreligger.

Fr. Andersen (Kh.-Frb. ø. Stkr.): Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget er blevet enstemmigt tiltraadt i Landstinget i den Skikkelse, hvori det blev fremsat, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa det, men kun paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling.

Elna Munch: Lovforslaget er jo en Fornyelse af de gældende Bestemmelser, og da det er vigtigt for Københavns Kommune at faa dem hurtigt igennem, vil jeg anbefale, at man fremmer Lovforslaget saa hurtigt som muligt. Kun § 3 tilsigter en Ændring, som staar i Forbindelse med, at Kommunen søger gennemført en Reform gaaende ud paa en Omlægning af Terminerne for Skattens Oprævning; for at dette skal kunne gennemføres, maa en Regel som den i § 3 anførte lovhjemles. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at man fremmer Lovforslaget saa hurtigt som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3145).

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Arresthuse og Arbejdshuse, kunne behandles.

Sundbo: Det Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov, der her foreligger, er jo bygget paa Grundlag af det Kommissionsarbejde, der er foregaaet i Løbet af en Snes Aar omtrent, nemlig fra 1905 til 1923. Den højtærede Justitsminister har allerede ved Fremsættelsen udtalt sig anerkendende om de udmærkede Jurister, der har siddet i denne Kommission, og det fortrinlige Arbejde, som her er udført. Jeg vil begynde med at føje min Lægmandsbeundring til for det virkelig indgaaende og grundige Arbejde og for den Fæsthed, der er baade i selve Lovforslaget, som det nu er fremsat af Justitsministeren, og i Bemærkningerne til det.

Hvis man sammenligner Lovforslaget med den gældende Straffelov af 10. Februar 1866, maa det jo siges at repræsentere et mægtigt Fremskridt. Der er Mildnelse af mange Straffe og Lettelse af Byrderne for dem, der kommer paa Kant med Samfundet, ligesom der er mange udmærkede Forsøg paa at gøre det lettere for disse at komme tilbage til Samfundet. Hvis dette Lovforslag derfor kom til at træde i Kraft, saaledes som det nu foreligger, vilde det være et ganske betydeligt Fremskridt, og jeg ser ikke andet end, at man med stor Glæde kunde hilse, om det straks traadte i Kraft. Men saaledes som dette høje Ting er sammensat, med alle de Jurister, der findes her, tør man vist ikke haabe, at det vil gaa saa hurtigt. Jeg ved jo, at ca. en Fjerdedel af det konservative Folkeparti bestaar af Jurister og ca. en Sjattedel af det radikale Venstre, og endvidere findes der et Par Stykker i Partiet Venstre, saa hvis alle disse Jurister skal gøre sig gældende, inden Lovforslaget kan blive vedtaget — og man ved jo, at Jurister altid har hver sin Mening om Tingene —, kan det blive en god Øllebrød, inden vi faar Loven færdig; det vil sikkert være mangan god Dag, inden vi ser